

The Triumph of Hope

By Elder Neil L. Andersen
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Håpets seier

Av eldste Neil L. Andersen
i De tolv apostlers quorum

October 2024 general conference

Hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ.

My dear brothers and sisters across the world, as we begin this very special time of general conference, the eyes of heaven will certainly be focused upon us. We will hear the voice of the Lord through His servants; we will feel the “guiding, directing, [and] comforting” influence of the Holy Ghost, and our faith will be strengthened.

Three years ago, President Russell M. Nelson began general conference with these words: “Pure revelation for the questions in your heart will make this conference rewarding and unforgettable. If you have not yet sought for the ministering of the Holy Ghost to help you hear what the Lord would have you hear during these two days, I invite you to do so now. Please make this conference a time of feasting on messages from the Lord through His servants.”

The scriptures link three words powerfully together: faith, hope, charity. The gift of hope is a priceless endowment from God.

The word *hope* is used for many things we want to happen. For example, “I hope it won’t rain,” or “I hope our team wins.” My intent is to speak of our sacred and eternal hopes centered in Jesus Christ and the restored gospel and our “confident expectation[s] of ... the promised blessings of righteousness.”

Our Hope for Eternal Life

Our hope of eternal life is assured through the grace of Christ and our own choices, allowing us the remarkable blessing of returning to our heavenly home and living forever in peace and

Håp er en levende gave, en gave som vokser når vi styrker vår tro på Jesus Kristus.

Mine kjære brødre og søstre over hele verden, når vi innleder denne svært spesielle tiden med generalkonferanse, vil himmelens øyne med sikkerhet være rettet mot oss. Vi vil høre Herrens røst gjennom hans tjenere. Vi vil føle Den hellige ånds “veiledende, rettleidende og trøstende” innflytelse, og vår tro vil bli styrket.

For tre år siden innledet president Russell M. Nelson generalkonferansen med disse ordene: “Ren åpenbaring til spørsmålene i ditt hjerte vil gjøre denne konferansen givende og uforglemmelig. Hvis du ennå ikke har søkt Den hellige ånds betjening for å hjelpe deg å høre hva Herren ønsker at du skal høre i løpet av disse to dagene, oppfordrer jeg deg til å gjøre det nå. Gjør denne konferansen til en tid der du kan nyte Herrens budskap gjennom hans tjenere.”

Skriftene knytter tre ord kraftfullt sammen: Tro, håp, kjærlighet. Håpets gave er en uvurderlig nådegave fra Gud.

Ordethåp brukes om mange ting vi ønsker skal skje. For eksempel: “Jeg håper det ikke vil regne,” eller “Jeg håper laget vårt vinner.” Min hensikt er å tale om vårt hellige og evige håp sentrert på Jesus Kristus og det gjengitte evangelium, og våre “tillitsfull[e] forventning[er] ... etter de velsignelser som er lovet de rettferdige”.

Vårt håp om evig liv

Vårt håp om evig liv er sikret gjennom Kristi nåde og våre egne valg, noe som gir oss den bemerkelsesverdige velsignelsen å vende tilbake til vårt himmelske hjem og leve evig i fred og lykke

happiness with our Heavenly Father, His Beloved Son, our faithful family and precious friends, and the righteous men and women from every continent and every century.

On earth we experience joy and sorrow as we are tested and proven. Our victory comes through faith in Jesus Christ as we triumph over our sins, difficulties, temptations, unfairness, and the challenges of this mortal life.

As we strengthen our faith in Jesus Christ, we see beyond our struggles to the blessings and promises of eternity. Like a light whose brilliance grows, hope brightens the darkened world, and we see our glorious future.

Hope Comes from God

Since the beginning, our Heavenly Father and His Beloved Son have eagerly blessed the righteous with the precious gift of hope.

After leaving the garden, Adam and Eve were taught by an angel of the promise of Jesus Christ. The gift of hope enlightened their lives. Adam declared, “My eyes are opened, and in this life I shall have joy.” Eve spoke of “the joy of [their] redemption, and the eternal life which God giveth unto all the obedient.”

Just as the Holy Ghost brought hope to Adam, the power of the Lord’s Spirit enlightens the faithful today, illuminating the reality of eternal life.

The Savior sends us a Comforter, the Holy Ghost, a companion bringing faith, hope, and peace “not as the world giveth.”

“In the world,” the Savior said, “ye shall have tribulation: but be of good cheer [keep a brightness of hope]; I have overcome the world.”

In times of difficulty, we choose to trust the Lord in faith. We quietly pray, “Not my will but thine be done.” We feel the Lord’s approval for our meek willingness, and we await the promised peace the Lord will send in His chosen timing.

The Apostle Paul taught, “The God of hope [will] fill you with ... joy and peace ... , that ye may abound in hope,” “rejoicing in hope; patient in tribulation;” “through the power of the Holy Ghost.”

A Lesson of Hope

The prophet Moroni knew firsthand about having hope in Christ during tribulation. He explained his harrowing situation:

sammen med vår himmelske Fader, hans elskede Sønn, vår trofaste familie og dyrebare venner og de rettferdige menn og kvinner fra ethvert kontinent og ethvert århundre.

På jorden opplever vi glede og sorg når vi blir testet og prøvet. Vår seier kommer ved tro på Jesus Kristus når vi seirer over våre synder, vanskeligheter, fristelser, urettferdighet og jordelivets utfordringer.

Når vi styrker vår tro på Jesus Kristus, ser vi forbi våre kamper, mot evighetens velsignelser og løfter. Som et lys hvis glans vokser, lyser håpet opp den mørke verden, og vi ser vår strålende fremtid.

Håp kommer fra Gud

Siden begynnelsen har vår himmelske Fader og hans elskede Sønn villig velsignet de rettferdige med den dyrebare gaven håp.

Etter å ha forlatt hagen, ble Adam og Eva undervist av en engel om Jesu Kristi løfte. Håpets gave opplyste deres liv. Adam erklærte: “Mine øyne [er] blitt åpnet, og i dette liv skal jeg ha glede.” Eva talte om “gleden ved [deres] forløsning og det evige liv som Gud gir til alle lydige.”

Akkurat slik Den hellige ånd ga Adam håp, opplyser Herrens ånds kraft de trofaste i dag og lyser opp det evige livs realitet.

Frelseren sender oss en Trøster, Den hellige ånd, en ledsager som bringer tro, håp og fred “ikke som verden gir”.

“I verden,” sa Frelseren, “har dere trengsel. Men vær frimodige [ha et klart håp]! Jeg har overvunnet verden.”

I vanskelige tider velger vi å stole på Herren i tro. Vi ber i stillhet: “La ikke min vilje skje, bare din.” Vi føler Herrens godkjennelse av vår saktmodige villighet, og vi venter på den lovede fred Herren vil sende i sin valgte tidsplan.

Apostelen Paulus underviste: “Håpets Gud [vil] fylle dere med ... glede og fred ... så dere kan være rike på håp,” “vær[e] glade i håpet, tålmodig i trengselen,” “ved Den Hellige Ånds kraft.”

En leksjon om håp

Profeten Moroni hadde personlig erfaring med å ha håp i Kristus under prøvelser. Han forklarte sin forferdelige situasjon:

“I am alone. ... I have not ... whither to go.”

“I make not myself known ... lest they should destroy me.”

Remarkably, in this dark and lonely hour, Moroni records his father's words of hope:

“If a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.”

“What is it that ye shall hope for? ... Ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal.”

My brothers and sisters, hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ. “Faith is the substance of things hoped for.” We build this substance—the evidence blocks of our faith—through prayer, temple covenants, keeping the commandments, continually feasting on the scriptures and the words of modern-day prophets, taking the sacrament, serving others, and worshipping weekly with our fellow Saints.

A House of Hope

To fortify our hope in a time of increasing wickedness, the Lord has directed His prophet to dot the earth with His temples.

As we enter the Lord's house, we feel the Spirit of God, verifying our hope.

The temple testifies of the empty tomb and that life beyond the veil continues for all.

For those who do not have an eternal companion, the ordinances powerfully confirm that every righteous person will receive every promised blessing.

There is sublime hope as a young couple kneels across the altar to be sealed, not just for time but for eternity.

There is an immensity of hope for us in the promises made to our posterity, whatever their current circumstances.

There is no pain, no sickness, no injustice, no suffering, nothing that can darken our hope as we believe and hold tightly to our covenants with God in the house of the Lord. It is a house of light, a house of hope.

When Hope Is Discarded

We shed tears of sorrow as we see the sadness and despair in those who have no hope in Christ.

“Jeg er alene ... Jeg har [ikke] ... noe sted å gå.”

“Jeg gir meg ikke til kjenne ... av frykt for at de skal drepe meg.”

Bemerkelsesverdig nok nedtegner Moroni sin fars ord om håp i denne vanskelige og ensomme tiden.

“Hvis et menneske har tro, må han nødvendigvis ha håp, for uten tro kan det ikke være noe håp.”

“Hva er det dere skal håpe på? ... Dere skal ha håp, gjennom Kristi forsoning og i hans oppstandelses kraft, om å bli oppreist til evig liv.”

Mine brødre og søstre, håp er en levende gave, en gave som vokser når vi styrker vår tro på Jesus Kristus. “Tro er full visshet om det en håper.” Vi bygger denne vissheten – bevisene for vår tro – gjennom bønn, tempelpakter, holde budene, stadig nyte Skriftene og ordene til vår tids profeter, ta del i nadverden, tjene andre og tilbe ukentlig sammen med våre medhellige.

Håpets hus

For å befeste vårt håp i en tid med økende ugudelighet, har Herren befalt sin profet å spre sine templer over jorden.

Når vi kommer inn i Herrens hus, føler vi Guds ånd bekrefte vårt håp.

Tempelet vitner om den tomme graven, og at livet på den andre siden av sløret fortsetter for alle.

For dem som ikke har en evig ledsager, bekrefter ordinansene kraftfullt at enhver rettferdig person vil motta enhver lovet velsignelse.

Det finnes storslått håp når et ungt par kneler ved alteret for å bli beseglet, ikke bare for tid, men for evighet.

Det finnes uendelig håp for oss i løftene som gis til våre etterkommere, uansett hvilke omstendigheter de befinner seg i.

Det finnes ingen smerte, ingen sykdom, ingen urettferdighet, ingen lidelse, ingenting som kan formørke vårt håp hvis vi tror og holder fast ved våre pakter med Gud i Herrens hus. Det er et lysets hus, et håpets hus.

Når håpet blir svekket

Vi feller sorgens tårer når vi ser tristheten og fortvilelsen hos dem som ikke har noe håp i

I recently observed from a distance a couple who at one time had faith in Christ but then decided to discard their belief. They were successful in the world, and they found pleasure in their intellect and the rejection of their faith.

All seemed well until the husband, still young and energetic, suddenly fell ill and died. Like an eclipse of the sun, they had blocked the light of the Son, and the result was an eclipse of hope. The wife, in her disbelief, now felt disoriented, painfully unprepared, unable to comfort her children. Her intellect had told her that her life was in perfect order until suddenly she could see no tomorrow. Her despair brought darkness and confusion.

Hope in Heartbreaking Tragedy

Let me contrast her painful despair with another family's hope in Christ during a heartbreaking time.

Twenty-one years ago the newborn son of my nephew Ben Andersen and his wife, Robbie, was life-flighted from their Idaho farming community to Salt Lake City. I arrived at the hospital, and Ben explained the severe, life-threatening complications with their baby's heart. We placed our hands on Trey's tiny head. The Lord blessed him with continued life.

Trey had heart surgery the first week of his life, and more surgeries followed. As the years passed, it became apparent that Trey would need a heart transplant. Although his physical activities were limited, his faith expanded. He wrote, "I have never felt sorry for myself because I have always known the importance of having faith in Jesus Christ and a testimony of the plan of salvation."

Trey kept on his phone this well-known quote from President Nelson: "The joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives."

Trey wrote: "I have always looked forward to serving a full-time mission, but ... my doctors won't let me serve a mission until at least a year after my transplant. ... I've put my faith in Jesus Christ."

Trey was excited at being accepted into the accounting major at BYU beginning this semester, but even more excited in late July when he received the very anticipated telephone call to come to the hospital for his heart transplant.

Kristus.

Jeg så nylig på avstand et ektepar som en gang hadde tro på Kristus, men så bestemte seg for å forkaste sin tro. De hadde fremgang i verden, og de fant glede i sitt intellekt og avvisningen av sin tro.

Alt virket bra helt til mannen, fortsatt ung og energisk, plutselig ble syk og døde. Som en solformørkelse hadde de blokkert Sønnens lys, og resultatet var en formørkelse av håpet. I sin van-tro følte hustruen seg nå desorientert, smertelig uforberedt, ute av stand til å trøste sine barn. Hennes intellekt hadde fortalt henne at livet var i fullkommen orden, helt til hun plutselig ikke hadde noe håp for morgendagen. Hennes fortvilelse førte til mørke og forvirring.

Håp i hjerteskjærende tragedie

La meg sammenligne hennes smertefulle fortvilelse med en annen families håp i Kristus i en hjerteskjærende tid.

For 21 år siden ble den nyfødte sønnen til min nevø, Ben Andersen, og hans hustru, Robbie, fløyet med ambulansefly fra sitt landbruks-samfunn i Idaho til Salt Lake City. Jeg kom til sykehuset, og Ben forklarte de alvorlige, livstruende komplikasjonene med barnets hjerte. Vi la hendene på Treys lille hode. Herren velsignet ham med forlenget liv.

Trey hadde en hjerteroperasjon den første uken i sitt liv, og flere operasjoner fulgte. Etter hvert som årene gikk, ble det klart at Trey ville trenge en hjertetransplantasjon. Selv om hans fysiske aktivitet var begrenset, vokste hans tro. Han skrev: "Jeg har aldri syntes synd på meg selv fordi jeg alltid har visst hvor viktig det er å ha tro på Jesus Kristus og et vitnesbyrd om frelsesplanen."

Trey hadde dette velkjente sitatet fra president Nelson på telefonen sin: "Gleden vi føler, har lite å gjøre med omstendighetene i vårt liv, og alt å gjøre med hva vi fokuserer på."

Trey skrev: "Jeg har alltid sett frem til å reise på heltidsmisjon, men ... legene mine vil ikke la meg reise på misjon før det har gått minst et år etter transplantasjonen ... Jeg har satt min lit til Jesus Kristus."

Trey var begeistret over å ha kommet inn på regnskapsstudiet ved BYU som begynte dette semesteret, men ble enda mer begeistret i slutten av juli da han mottok den etterlengtede telefonsamtalen om å komme til sykehuset for hjertet-

“One year,” Trey said, “and I will be on my mission.”

There were great expectations as he entered the operating room. However, during the surgery there were devastating complications, and Trey never regained consciousness.

His mother, Robbie, said: “Friday had been the most heartbreaking day ... just trying to wrap our minds around it. ... I had stayed up late just trying to process everything. ... But Saturday, I woke up with a feeling of absolute joy. It wasn’t just peace; it wasn’t denial. I felt joy for my son, and I felt joy as his mother. ... Ben had gotten up a lot earlier than me, and when we finally got a chance to talk, Ben had awakened with the exact same feeling.”

Ben explained: “Clarity came to my soul as God taught me through His Holy Spirit. I awoke at 4:00 a.m. and was filled with indescribable peace and joy. How is this possible? ... The passing of Trey is so very painful, and I miss him so much. But the Lord does not leave us comfortless. ... I look forward to a joyful reunion.”

The Promise of Hope

Trey had noted in his journal these words from President Nelson’s general conference talk: “It doesn’t seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers. His joy is constant, assuring us that our ‘afflictions shall be but a small moment’ [Doctrine and Covenants 121:7] and be consecrated to our gain.”

Brothers and sisters, the peace you seek may not come as quickly as you desire, but I promise you that as you trust in the Lord, His peace will come.

May we nurture our precious faith, pressing forward with a perfect brightness of hope. I testify that our hope is our Savior, Jesus Christ. Through Him, all our righteous dreams will be realized. He is the God of hope—the triumph of hope. He lives and He loves you. In the name of Jesus Christ, amen.

ransplantasjon.

“Ett år,” sa Trey, “så vil jeg være på misjon.”

Det var store forventninger da han kom inn i operasjonssalen. Men under operasjonen var det alvorlige komplikasjoner, og Trey kom aldri til bevissthet igjen.

Hans mor, Robbie, sa: “Fredag hadde vært en hjerteskjærende dag ... vi prøver bare å fatte det ... Jeg hadde vært oppe sent og prøvd å bearbeide alt ... Men lørdag våknet jeg med en følelse av ren glede. Det var ikke bare fred. Det var ikke fornektelse. Jeg følte glede for min sønn, og jeg følte glede som hans mor ... Ben hadde stått opp mye tidligere enn meg, og da vi endelig fikk sjansen til å snakke sammen, hadde Ben våknet med nøyaktig den samme følelsen.”

Ben forklarte: “Klarhet kom til min sjel da Gud underviste meg gjennom sin Hellige Ånd. Jeg våknet klokken 04.00 og var fylt med ubeskrivelig fred og glede. Hvordan er dette mulig? ... Treys bortgang er så veldig smertefull, og jeg savner ham sånn. Men Herren etterlater oss ikke uten trøst ... Jeg ser frem til et gledelig gjensyn.”

Håpets løfte

Trey hadde notert i dagboken sin disse ordene fra president Nelsons generalkonferanstale: “[Det virker] ikke mulig å føle glede når barnet ditt lider av en uhelbredelig sykdom, eller når du mister jobben, eller når din ektefelle bedrar deg. Men dette er nettopp den gleden Frelseren tilbyr. Hans glede er konstant, og forsikrer oss om at våre ‘lidelser skal kun vare et øyeblikk’ [L&p 121:7] og bli helliget til vårt gagn.”

Brødre og søstre, freden dere søker kommer kanskje ikke så raskt som dere ønsker, men jeg lover dere at når dere stoler på Herren, vil hans fred komme.

Måtte vi gi næring til vår dyrebare tro og streve fremover med et fullkomment, klart håp. Jeg vitner om at vårt håp er vår Frelser Jesus Kristus. Gjennom ham vil alle våre rettferdige drømmer bli oppfylt. Han er håpets Gud – håpets seier. Han lever, og han elsker dere. I Jesu Kristi navn. Amen.